N a j v y š š í s ú d **1 Tdo 21/2008**
Slovenskej republiky

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. júna 2008 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a sudcov JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **J. B. ,** pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 22. novembra 2007, sp. zn. 2 To 228/07, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. B. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 5. júna 2007, sp. zn. 4 T 127/2006, bol obvinený J. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v jeho výrokovej časti.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, písm. k/, § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, pričom výkon trestu mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Na podklade odvolania obvineného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 22. novembra 2007, sp. zn. 2 To 228/07, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Obvinený J. B. podal prostredníctvom obhajcu proti uzneseniu krajského súdu dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/, písm. j/ Tr. por. s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, resp., že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., hoci na to neboli splnené zákonné dôvody.

V odôvodnení svojho dovolania obvinený uviedol, že okresný i krajský súd pri rozhodovaní v predmetnej veci vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotili v dôsledku čoho dospeli oba súdy k nesprávnym právnym záverom. Obe rozhodnutia vychádzali z nesprávnych skutkových zistení a sú založené len na pochybnostiach, ktoré neboli v priebehu trestného konania odstránené. Neexistuje totiž žiaden dôkaz o jeho neoprávnenom odbere elektrickej energie spôsobom uvedeným v obžalobe. Obvinený ďalej dôvodil, že súdy neakceptovali jeho obhajobu a vychádzali len z účelových výpovedí svedkov P. K., P. M., M. N., E. K. a J. V., ktorí sami boli zodpovední za odstránenie vzdušnej elektrickej prípojky. On sám odoberal elektrickú energiu novou zemnou prípojkou.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici a rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene bol porušený zákon v jeho neprospech, následne aby tieto rozhodnutia zrušil v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že dovolanie považuje za nedôvodné, pretože vykonaným dokazovaním bola vina obvineného J. B. zo spáchania žalovaného prečinu krádeže preukázaná. Preto navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu, ktorým bolo odvolanie obvineného zamietnuté. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde vo Zvolene, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda, a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a v § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., teda na to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia ako aj, že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., hoci na to neboli splnené zákonné dôvody.

Obvinený J. B. v rámci svojich dovolacích námietok napáda správnosť vyhodnotenia vo veci vykonaných jednotlivých dôkazov a najmä spochybňuje objektívnosť výpovedí vypočutých svedkov. V naznačenom rozsahu obvinený teda namieta pochybenia v skutkových zisteniach ustálených vo veci skôr činnými súdmi a v nimi vykonanom hodnotení dôkazov a pritom sa obvinený domáha zmeny vo výroku vine.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por., je že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je teda mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych vád, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmavaniu nimi

vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného J. B. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák., zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Na základe vyššie uvedeného možno teda zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať závery o nesprávnom právnom posúdení konania obvineného. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený vo svojom dovolaní menovite uviedol aj dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., teda z dôvodu, že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., hoci na to neboli splnené zákonné dôvody.

V danej súvislosti treba pripomenúť, že podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Z napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva, že odvolanie obvineného J. B. bolo zamietnuté pre jeho nedôvodnosť podľa § 319 Tr. por. a nie pre niektorý z dôvodov uvedených vo vyššie citovanom ustanovení § 316 ods. 1 Tr. por. Preto dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. je v danom prípade irelevantný.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného, nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. B. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 4. júna 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a, v. r.
predseda senátu

Vypracoval JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: